

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 585

NẾU BẠN CÓ CÁI NHÌN TRƯỚC SAU THÌ TÂM LIỀN BÌNH

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Sáu ngày 16/07/2021.

Trong mọi vấn đề, dù khó khăn hay thuận lợi đều có nhân trước, quả sau. Nếu chúng ta biết rõ có quá khứ, hiện tại, tương lai, đó là cái nhìn trước – sau thì tâm liền bình lặng. Nếu chúng ta không thấy trước – sau thì chúng ta oán trách số phận, oán trách ông Trời.

Hòa Thượng nói: *“Sáng sớm ta mới đẩy xe ra đường, chưa ra khỏi cổng đã có người trợn mắt lên với mình. Đó không phải là vô duyên vô cớ mà có nhân trước quả sau nên mới tạo thành sự trùng hợp như vậy. Chúng ta hiểu có quá khứ, hiện tại, tương lai thì chúng ta làm việc không tùy tiện, không gây phiền phức cho người, không gây chướng ngại cho người. Chúng ta đừng tự tìm phiền não, đừng tự tạo ra phiền não để gánh lấy hậu quả. Ta tạo sự đối đầu với oan gia trái chủ thì họ sẽ tìm ta để gây phiền phức, đòi đòi phiền phức. Người mà nhìn thấy nhân trước quả sau thì nhất định lần này sẽ trả hết nợ, vui vẻ, tự tại mà trả nợ”.*

Nếu chúng ta vui vẻ tự tại để trả nợ thì công phu cao. Chúng ta trả nợ nhưng méo mặt mà trả, cố gắng lắm mới vượt qua được một cách nhẹ nhàng, chưa nói đến việc vượt qua một cách đau khổ. Ta đã tạo nhân, bây giờ gặp quả. Ta hiểu nhân quả do chính mình tạo ra để bình tâm hơn, không oán trời trách người mà tự trách mình không khéo tu, không khéo tạo nhân.

Hòa Thượng nói: *“Ta biết rõ nhân trước quả sau thì tâm liền bình lặng. Nếu chúng ta tiếp tục tạo nghiệp thì oan oan tương báo, không bao giờ kết thúc”.*

Người xưa nói: *“Nghiệp tận, tình không, ta về nơi ấy”.* “Nghiệp” là những hành vi, tạo tác chúng ta làm ra, lặp đi lặp lại thành thói quen, là nguyên nhân dẫn đến quả báo. “Tình” là những vấn vương, dính mắc. Nghiệp chưa tận, tình chưa không thì họ sẽ tìm đến mình để gây cản trở, lôi mình vào vòng sanh tử để đòi món nợ mà mình đã vay của họ. Tất cả những chướng ngại ngay trong cuộc sống này đều là do chính mình tạo quả không tốt, vì vậy chúng ta phải cố gắng trả hết nợ. Khi chúng ta trả hết nợ thì không còn chướng ngại. Nếu còn chướng ngại thì biết rằng nghiệp chưa tận, tình chưa không. Nếu chúng ta quay lại để trả nợ thì rất phiền phức.

Người giác ngộ cảm ơn những khó khăn, chướng ngại, những hoàn cảnh giúp chúng ta rèn luyện tâm của mình. Chúng ta tưởng mình tu hành an lạc, không có chướng ngại. Thật ra không có chướng ngại là do chướng ngại

chưa đến. Khi chướng ngại đến mà chúng ta không biết cách đối đầu thì càng khó. Hòa Thượng nói: **“Mỗi lần họ khảo nghiệm mình, mình phải cảm ơn họ vì họ giúp mình tôi luyện, nâng cao công phu tu hành”**.

Một ngày tu hành ở thế giới Ta Bà bằng một trăm năm tu hành ở Tây Phương Cực Lạc. Một ngày tu hành ở thế giới Ta Bà công đức lớn hơn nhiều so với cõi Phật. Ở Tây Phương Cực Lạc đều là các bậc Thượng Thiên Nhân, tâm bình lặng, không có ai đi kiếm chuyện với người khác. Chỉ ở Ta Bà chúng ta mới có thể tôi luyện được. Ta nhận rõ thuận cảnh, không ham thích thuận cảnh, nếu mãi ở trong thuận cảnh thì khi gặp nghịch cảnh liền cảm thấy khó khăn. Ta nhận rõ nghịch cảnh để tiếp nhận và hoan hỉ vượt qua.

Trong Kinh Phật nói: **“Mạng người vô thường, cõi nước không an”**. Chúng ta không cảm nhận được lời Phật dạy. Nếu chúng ta biết rõ **“mạng người vô thường”** thì đã không tùy tiện tạo tác. Nếu chúng ta biết rõ **“cõi nước không an”** thì đã không tham vọng bá đồ.

Hòa Thượng nói: **“Con người có đời trước, có đời sau, không chỉ có một đời. Bạn kết oán thù với họ, tương lai đời đời kiếp kiếp bạn phải đối đầu với oan gia. Đây là tự tác tự thọ, tự làm tự chịu, tự chuốc lấy khổ. Có phải là rất phiền phức không! Chúng ta đừng tự mình gây phiền phức cho mình!”**. Ngài nhắc đi nhắc lại để chúng ta nhớ mà không tùy tiện tạo nghiệp, không tùy tiện kết oán thù với người, oan oan tương báo rất mệt mỏi. Sinh mạng con người là vĩnh hằng đời đời kiếp kiếp. Nếu bạn tạo oán thù với người thì tương lai đời đời kiếp kiếp gặp oán thù đối đầu. Sự đối đầu trong tương lai đời sau rất phiền phức, chúng ta có đủ năng lực để hóa giải hay không? Đời này chúng ta đã học Phật, đã học giáo huấn Thánh Hiền nên chúng ta tiếp nhận không quá nặng nề. Người không biết đạo lý, chấp trước nặng nề thì trải qua đời sống rất căng thẳng.

Nếu bạn có cái nhìn trước – sau, biết quá khứ, hiện tại, tương lai thì tâm liền bình. Nhìn hiện tại thì biết quá khứ, nhìn hiện tại cũng biết tương lai. Hiện tại ta tích công bồi đức, ngày ngày nỗ lực học tập thì sẽ có tương lai sáng sủa. Người bê tha, lười nhác, không chịu học hành thì không có tương lai tốt đẹp.

Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Phật dạy:

“Khéo giữ khẩu nghiệp, không nói dối người.

Khéo giữ thân nghiệp, không mất oai nghi.

Khéo giữ ý nghiệp, Thanh Tịnh vô nhiễm”.

Bồ Tát khéo giữ ba nghiệp thân, khẩu, ý, không tùy tiện tạo tác. Con người **“tâm viên ý mã”**, cái tâm không yên, cứ nhảy nhót như con khỉ chuyền cành, ý nghĩ rong ruổi như ngựa. Tâm trí con người ta thường xáo động và dễ mất kiểm soát. Chúng ta không được tùy tiện tạo tác ba nghiệp thân, khẩu, ý. Nếu đời này chúng ta tu tốt mà vẫn gặp chướng ngại thì phải biết rằng trong quá khứ chúng ta đã tạo nhiều ác nghiệp. Không có gì là vô duyên vô cớ, tất cả đều có nhân trước quả sau.

Hòa Thượng nói: **“Bạn nhìn người này không vừa mắt thì tương lai sẽ có người nhìn thấy bạn và cảm thấy không vừa mắt. Bạn chướng ngại người khác làm việc tốt thì bạn cũng sẽ bị người khác chướng ngại làm việc tốt. Bạn biết có đời quá khứ, hiện tại, vị lai thì tâm của bạn liền bình lặng, không oán trời trách người”**.

Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển, y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. “Chánh báo” là từ tâm của chúng ta. Ít người nhận ra nguyên nhân của tình hình dịch bệnh hiện này là do chính con người tạo tác. Những vùng lũ lụt rất thiếu rau để ăn, khi gặp hoạn nạn thì họ mới trân quý từng mớ rau xanh.

Hòa Thượng nói: **“Từ vô thủy kiếp đến nay, mỗi chúng ta đều có oan gia trái chủ nhiều đến mức không biết nhiều đến bao nhiêu! Một khi duyên chín muồi, họ liền đến gây phiền phức cho chúng ta. Chúng ta có chướng ngại thì phải biết do mình đã gây chướng ngại cho họ, bây giờ chúng ta phải điều chỉnh, hóa giải để sự chướng ngại ít đi. Nếu chúng ta dùng tâm dối đầu thì chướng ngại sẽ trùng trùng”**.

Trong “**Kinh Nhân Quả**”, Phật nói: **“Tu trăm năm mới đi chung thuyền. Tất cả mọi mối quan hệ đều có nhân duyên. Con là nợ, vợ chồng là oan gia, cửa nhà là nghiệp báo”**. Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền dạy chúng ta: **“Oan gia nên giải, không nên kết”**, không nên tiếp tục kết oan gia để oan oan tương báo không dừng, đời đời kiếp kiếp đôi bên đều thống khổ.

Thầy từng làm một bài thơ:

Vợ chồng là mối thiên duyên

Duyên ác nên giải, duyên lành nên mang

Con cái là nợ nhiều đời

Nợ đời nên trả, nợ hoàn nên ban

Cùng nhau một kiếp thiện duyên

Tương lai Tây cảnh cùng miền có nhau

Chúng ta cùng nhau kết pháp duyên, **“cùng miền có nhau”**.

Hòa Thượng nói: **“Quả báo hiện tiền là chúng ta gặp chướng ngại, gặp khó khăn, chúng ta hóa giải bằng cách hoan hỉ tiếp nhận, thay đổi, tự làm mới để báo đáp họ, đền đáp họ”**. Chúng ta không những không mang tâm oán hận mà còn mang tâm báo ân họ, cảm tạ họ đã nhắc nhở chúng ta. Nếu hiện tại chúng ta không có những lỗi lầm này, chân thật bị oan uổng thì chúng ta phải biết rõ, đây là quả báo của đời trước. Chúng ta không để tâm oán hận sanh khởi, quyết tâm không có tâm báo thù, hoan hỉ tiếp nhận thì món nợ này ta một lần trả sạch.

Trong cuộc sống, người ta thẳng thắn chỉ trích mình thì mình phải nỗ lực, tự làm mới, cảm ơn họ. Nếu ta bị oan uổng thì biết đây là quả báo đời trước, chúng ta hoan hỉ trả nợ thì món nợ này chúng ta đã trả xong. Chúng ta gặp chướng ngại là việc đương nhiên. Chúng ta phải hiểu nguyên nhân và tìm phương pháp hóa giải. Nếu chúng ta

vẫn cảm thấy chua xót, cảm thấy cay cay thì món nợ này trả chưa hết, trả chưa xong. Kiếp này chồng làm vợ, kiếp sau vợ làm chồng, oan oan tương báo không thể kết thúc.

Nhà thơ Nguyễn Du đã viết trong “*Truyện Kiều*”:

**“*Đã mang lấy nghiệp vào thân
Cũng đừng trách lẫn trời gần trời xa*”**

Nhà thơ Cao Bá Quát nói: “*Người đi rồi sẽ đến phiên ta*”. Ông nhìn được kiếp con người là phải chết, ông khóc cho kiếp con người. Chúng ta phải biết nguyên nhân của kiếp con người, biết rõ nhân trước quả sau, thì ngay hiện tại phải khéo tạo nhân.

Bài học hôm nay rất quen, nhưng chúng ta không thuộc bài cho nên mỗi lần “*thi*” chúng ta đều thi trượt. Nếu thi trượt thì phải làm lại từ đầu. Trong vòng luân quần này, chúng ta đã thi trượt không biết bao nhiêu lần, nhưng “*trường kỳ kháng chiến nhất định thắng lợi*”. Chúng ta đã hiểu thì phải tâm bình khí hòa.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!